

Din altă lume...

Alexandru Cristian

Te știu,te cunosc de undeva
Te-am văzut cândva
În altă lume,
Și mi-ai lăsat adânci urme.
Tu cu părul cel moale,
Cu ochii blânzi și de sidef
Cu mâini fine și pale
Cu piept plin de voluptate.

Mirosul tău,din altă lume,
Îl știu,îmi îmbată nările.
Dinți ca albe spume
De mare învolburată, ale tale
Sunt oare stelele de pe cer?
Sau tot din altă lume sunt
Aștrii blânzi ce mă privesc.Ce pot să cer?
Decât milă,sunt o ființă de pe pământ.

Nu mă oropsi cu magia ta
Venită din alt timp
Cu zâmbetul tău și cu gura ta
Ce mă face să cobor în Limb.
În altă viață te-am văzut?
Nu cred!..în eternitate nu te știu,
Din timp te-ai rupt.
Cum eu inima mi-am învolburat și scriu
Acum cuvinte șterse fără viață,
Pentru tine,mireasa mea din altă lume.
Nu pot să fiu din a ta spiță
Nu sunt măreț sunt om simplu.

Privesc cerul albastru ce toarce
O poveste din alte lumi.
Pe tine nu te văd,în ce
Văzduh ai mai respirat,în ce humi
Ți-ai plimbat,tu, trupul tremurător?
Ard de dorință și stăruitor
Spune-mi de unde te știu
Și lasă-mă să mai scriu
Povești uitate din altă lume
Despre tine...